

hjælp ved at gennemgaae Forandringerne, eller at Udvalget selv havde gjort dette, men det er ikke skeet. Et Udbytte, foruden Ordet „Tjenstaldet“, have vi dog opnaaet, idet vi nemlig have spærret „Konstabel“ og „Politikommisær“ Afgang til Sproget; men paa den anden Side skulle vi rigtignok blive ved det gamle Blubbervælfst: „Assistenten“ o. s. v. Jeg skal med den ærede Rigsdagsmænd for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) tiltræde, at man kan lade „Politikontent“ gaae, skjøndt det er halvt Thydt, men halvt thydte ere vi jo i det Hele taget. (En Stemme: Saa?) Ja, jeg udtaler det her, at vi i vor hele Danneelse, i vor Tankegang og i vort Lovsprog saa omtrent ere halvt thydte — man kan strides om Brøken, men den bliver dog henved Halvdelen — og derfor er det heller ikke at undværes over, at vi gaae vor Oplosning imøde. Jeg tør ikke opfordre de ærede Herrer til at fastholde, hvad de have vedtaget ved 2den Behandling; thi saa vilde Lovens faae et forfærdeligt Udseende; men hvad Bei skulle vi gaae, for at værne om det danske Sprog? Det maa dog vlaaes fast, at, saafremt vort Lovsprog ikke kommer til at ændre sig og lempe sig efter Lovgivningsmagten, der i sig har optaget folkelige Bestanddele, saa vil Sproget ikke blive folkeligt. Vi ere komne ud over Enevældens Lovgivning, og i en vis Henseende altsaa ogsaa over Embedsvældens Lovgivning, men vi maae ogsaa komme ud over Kancellisproget; Kancelliet er borte, men Kancellisproget have vi dog endnu. Hvilken Bei skulle vi nu dog som sagt gaae? Dengang jeg først tillod mig at foreslaae Noget i den Henseende — og jeg var ikke den Første, som gjorde det — blev der fra Ministerbænken udtrumpet mod mig: Det er kun Stykværk, det duer ikke noget, det nytter ikke at lappe derpaa hist og her, nei, grundigt skal det være. Vi have da længe indskrænket os til at paa-minde derom, vi have henvendt os, snart til Ministeren, snart til Udvalgene, men uden Nytte, og endelig kom vi da med 90 Endringsforslag, for grundigt at gennemføre vore Bestræbelser; men saa blev der gjort os den Breidelse, at der var et Par Ord, som vi ikke havde forandret, saa siger den ærede Ordfører: De ærede Forslagsstillere havde gaaet Sagen

meget mere, hvis de havde taget deres Forslag tilbage. Hvad skal man saa gjøre. Det hjælper Intet, at man henvender sig til Ministeren eller til Udvalgene, eller stiller Endringsforslag; der er slet ingen Bei at gaae. Det gaaer hermed, ligesom da der blev prædiket Kristendom for Pilatus; han sagde: Kom igjen en anden Gang, jeg har ikke Tid idag; paa samme Maade gaaer det med Modersmaalet, hvergang man vil gjøre dets Ret gjældende her. Jeg vil, naar vi næste Gang komme sammen, foreslaae den Endring til Forretningsordenen, at Thinget skal have et faststaaende Sprogudvalg af 3 Medlemmer, gennem hvilket alle Lovforslag skulle gaae, før de vedtages; dog dette er kun et flygtigt Indfald, jeg har faaet, for at raade Bod paa det forfærdelige Sprog, som kommer frem og ikke mindst fra de Medlemmers Side, som ere farvede med et stærkt folkeligt Udseende. Jo mere Latiner man er, desto bedre skriver man, det maa jeg dog til Latinerens Roes indrømme.

Dviftgaard: Idet jeg taler Udvalget for den Opmærksomhed, det har vist mig, ved at tage Hensyn til den Hensigt, som jeg tillod mig ved anden Behandling, saa kan jeg dog ikke undlade at gjøre den Bemærkning, at Udvalgets Endringsforslag ingenlunde tilintetgjør den Frygt, som jeg dengang udtalte, for det Tilfælde, at de anførte Ord „i Reglen“ ikke skulde udgaae. Jeg troer navnlig, at disse Ords Fastholden vilde bidrage til at hemme den ønskelige Iver og Dydighed, som man ellers kunde vente udvirket hos Politiets Embedsmænd; naar de vide, at ingen Fremmed udenfor Politiet Staaende kan stilles ind i de høiere Stillinger, hvortil ingen Examen hører, da tvivler jeg ikke paa, at der er, og at der steds vil findes Mænd i Tjenesten, som man med Tillid vil kunne betro de høiere Stillinger; Exemplar paa, at Noget udenfor Staaende strax tilfredsstillende har kunnet udfylde en saadan Stilling, betvivler jeg. Det var blot disse Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at gjøre, for at det ikke skulde faae Udseende af, at jeg anseer Endringsforslaget under Nr. 7 for fyldestgjørende.